

BUDAPESTI NAPLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
József-körút 18.

Főszerkesztő: Felelős szerkesztő: Kiadja:
VÉSZI JÓZSEF. BRAUN SÁNDOR. A SZERKESZTŐSÉG.

Égész évre 28 k., (14), 1/2 évre 14 k., (7), 1/4 évre
7 k., (3,50), egy hónapra 2 k. 40 fillér, (1,20 frt).
Egyes szám Budapesten 8. vidéken 10 fillér.

Sötét madarak.

Budapest, május 30.

(K.) Az egyik nagy háborúján túl van a magyar parlament s a másokra még egy kicsit korán volna fegyverkeznie. Csak fegyverkeznie persze, mert készülődni arra is illik, miután az új vámszövetség, a vámtarifá revíziója s a kereskedelmi szerződések megkötése mégis csak hamar fog ránk köszönteni. De egyelőre hétköznapok várnak a magyar parlamentre, szürke hétköznapok. Mikor a törvényhozás keresni kénytelen azt a munkát, amelyből néha oly sok is szakad egyszerre a nyakába. Ha azonban a törvényhozás éppen csak munkát keres, ugyan kapóra jön a magyar korona országainak 1897. évi népmozgalmi statisztikája, melyet az országos statisztikai hivatal a mai napon röpitett ki az érdeklődők közé. Mert ebből a nagy halom statisztikai tabellából egy örömhír szövik ugyan a magyarság közé, de mint galambot az ölyvek, néhány sötét madár is kíséri ezt az örömhírt. Ezek a sötét madarak az okai, ha az örömhír nem száll egész bátorsággal s a magyar törvényhozás a maga hétköznapjaiban nem találhat magának okosabb munkát, mintha ezeket a sötét madarakat örökre elriasztja a most még félnéken szálló örömhír mellől.

Tessék csak elmélyedni ezekben a tabellákban. Ki lehet belőlük olvasni, hogy a magyarság az utolsó népszámlálás óta nem közönséges mértékben szaporodott. Ha tíz esztendővel ezelőtt Magyarország egész lakossága alig rugott tizenhét és fél millióra, ma már bizvást tizenkilenc milliónyi lakosságról lehet beszélni. S a hivatalos statisztika tanúsága szerint két esztendővel ezelőtt, amikor ez a statisztika készült, körülbelül huszonhétezer lélekkel volt kedvezőbb a szaporodás, mint az előző öt esztendő átlaga. Olyan propagatív erő bizonyosága áll tehát előttünk, mely akkor is örvendetes volna, ha a statisztika nem tudná még azzal a speciális örömmel is tetézni, hogy a szaporodás legnagyobb százaléka éppen a magyarságra esik. Pedig több mint ötvennyolc percent jut az egész szaporodásból a magyarság emelkedésére. Sok lappangó aggodalom hal el ennek a csudálatos propagatív erőnek a hírére és ugyanakkor biztató perspektívája nyílik a jövődönnek, mikor Magyarország és benne a magyarság nemcsak politikai érettségre, de számra is erősen állhat meg a reá váró nagy feladatok előtt.

Száll, száll ez az örömhír — ki az országba, valahol csak magyarok élnek, küzdenek és remélnek. De a sötét madarak is ott szállnak a nyomában. Mert azt sem titkolják a tabellák, hogy a magyar fajban rejő propagatív erőt a maga teljes kifejlődésében még több szomorú körülmény gátolja. Most is sokkal imponálóbb lehetne már a népesedés emelkedése, ha kivált két momentum nem játszik bele az eredmény végső kialakulásába. A szaporodásnak volt ugyanis két nagy ellensége. Vagy hogy bizonyára több is volt, de ez a kettő a leghatalmasabb. Az egyik a gyermekhalandóság, a másik a kivándorlás. Mert hiába hordozta a magyar anya olyan büszkeséggel a maga egészségének és életörömeinek gyümölcsét, ha annál a kis bölcsőnél hivatalosan is megjelent az a megbízhatatlan dajka, akit magyar közegészségügynek

hivnak, pedig éppen csak annyi köze van a közegészséghez, hogy váltig kergeti, de sohasem tudja megtalálni. És hiába szaporodott kicsike polgárokkal ez az ország, mikor a felnőtt polgárok nem tudtak elég jó otthont találni a hazában és idegenbe mentek boldogulást keresni. A magyar anya megszülte a gyermekeit és takarékosnak kellett lennie a könnyeivel, mert nem tudta, hogy csak a korán lehervadt bimbóit kell-e siratnia, vagy azt a megtántorodott családfenntartót is, aki éppen azért vette nyakába a világot, mert nevésséges volt a családfenntartó címével, holott nem tudta a családját fenntartani. S a tabellák az örömhírnek melléje adják azt a szomorú adatot, hogy mennyi gyermek pusztult el, mennyi meglelt ember vándorolt ki.

De mentül örömdetesebb a magyar faj propagatív erejének emelkedése, annál sürgetőbb szólni felénk az intellektus, hogy szabadítsuk meg az ellenségeitől, akik erejének teljes kifejtésében meggátolják. Szól az intellektus a kormánynak, a törvényhozásnak, az egész nemzetnek. S ezekben a parlamenti hétköznapokban a legkedvezőbb alkalom nyílik, hogy mindenki elmélkedjék a problémán. Ami első sorban a gyermekhalandóságot illeti s azt a még mindig ijesztő percentet, amely a gyermekágyász áldozatairól mesél, kétségtelen, hogy a legteljesebb elismerés jár ki a Széll-kormánynak, amely még az utolsó hónapok zavaros küzdelmei közepett sem zárkózott el a kérdés eminens fontosságának fölismerése előtt. Csak a belügyi tárca költségvetésének tárgyalására kell utalnunk, mikor a léhább kritika még megmosolyogni valót is talált azon a buzdóságon, amelylyel Széll Kálmán a bábaugy országos rendezéséről és a közegészség legaprólékosabb részleteiről is beszélt. Ez a mostani statisztika, amelyet a miniszterelnök korábban ismert, mint az ő kritikái: utólag igazolja buzdóságát. Bár mindnyájan olyan buzgók tudnánk lenni, akiket illet, mint volt még a gunyolódással szemben is Széll Kálmán. Mert ha többet törödnénk vele, hogy jóra való bölcs asszony és jóra való doktor sehonnan se hiányozzék, ahol egy lélek menthető meg a magyarság számára: ebből a szürke statisztikai foliánsból most talán szabadabban szállna ki az örömhír. És teljesebb örömről, a magyarság propagatív erejének szabadabb kibontakozásáról beszélhetne. De nálunk a közegészségügynél csak az a szellem léhább, amelylyel a közegészség fontosságát nézik.

A halandóságnak ezt a sötét madarát el kell riasztani a magyar faj erősödő szaporodási képességének híre mellől. A társadalom tanácsa, a kormány készsége s a törvényhozás komolysága: együttesen működjenek a bajapaszán legalább, mert hiszen megszüntetése úgy is lehetetlen. De nem kisebb kötelesség azon is elmélkedni, hogy a kivándorlásnak vége szakadjon. Csak a minap került nyilvánosságra egy felvidéki szolgabíró jelentése, mely egyszerűen kimondta, hogy kizárólag Amerikának köszönhető, ha a felső vidék munkás emberei annyit tudnak megkeresni, hogy maguk is megéljenek s még haza is küldhetnek bizonyos fölösleget, amiből az otthon maradt család az állami, a megyei s a községi adót megfizetheti. Hála az égnek, hogy ki lehet vándorolni, — mondta az a szolgabíró és a lelke sirhatott, mikor ilyen tréfásan beszélt a dologról. De ép-

pen azt bizonyította, hogy az a kis jólét, mely a felvidéken mutatkozik, tisztán csak Amerikának köszönhető. Hát ebből az az igazságos vád hangzik ki, hogy Magyarország még adós azzal a sok gazdaságpolitikai intézkedéssel, mely a kivándorlásoknak elejét vehetné. Gazdaságpolitikai intézkedésekre van szükség ugyanis az Alföldön és a felső vidéken egyaránt. Odalenn, ahol a szegény embert bántja a földéhség, parcellázni kell legalább is a községi földeket, hogy lekössék velük a szegényeket, akik földre éhesek. Odafenn pedig, ahol a szegények nem specializálják a maguk éhségét s nem mondják, hogy földre éhesek, mert éppen csak éhesek az istenadták: hát odafenn teremteni kell gyárakat, amelyekből legalább a kenyérét megkeresi a szegény. Csak ilyen okos gazdaságpolitikai munka kötheti le a magyar röghöz az éheseket, a nyomorultakat.

Idején szólni tehát abból a szürke statisztikai foliánsból a figyelmeztetés s csak gondolkodni kell felőle, tenni kell róla. Nagy és erős a magyarság, de tessék elhessegetni a haza tájékaról azokat a sötét madarakat. Miattuk nem tud teljes pompájában kibontakozni..

Kállay és Széll.

Budapest, május 30.

Azt a helylyel-közzel éles kritikát, amely a magyar sajtó egy részében Kállay Béni kormányzatról elhangzott, bizonyos oldalról célszerűen Széll Kálmán sugalmazása gyanánt akarják feltüntetni. Az olvasó mindjárt el fogja találni, melyik az a bizonyos oldal, ha megmondjuk, hogy a denúncióit ugyanott nyomom követi a közös pénzügyminiszternek feltűnően buzgó megvédése. Hát nem akarjuk mi most azt a kérdést feszegetni, vajjon e buzgó védelemnek vezére, amíg maga is a hatalom birtokában volt, ugyanekkora felháborodást érzette-e a Kállay ellen forduló támadásokon. Csupán azt akarjuk kimutatni, hogy Széll Kálmának a magyar sajtó mostani akciójához semmi köze nincsen. Van nekünk erre egy igen egyszerű és igen meggyőző bizonyítékunk. A leghevesebb támadás Kállay Bényt mostanában az *Egyetértés* részéről érte. A fődvaramesteri sajtó nagyon jól tudhatná, hogy az *Egyetértést* Széll Kálmán nem sugalmazza. A bosnyák közigazgatást megkritizáltuk mi is, bírálatunk tárgyias hangú, de szigorú volt. Ám erről is épp oly kevéssé tehet Széll Kálmán, mint szélsőbali laptársunk támadásáról. A bosnyák kormányzat szelleméről mi évek óta ugyanezeket a nézeteket hirdetjük, sőt a Bánffy-kabinet idejében még sokkal kiméletlenebb hangon, mint ezuttal. Abból tehát, hogy e lap hasábjain is erőlyes kritika szólalt meg Boszniáról, mindent inkább lehet következtetni mint azt, hogy ezt a bírálatot Széll Kálmán sugalta. Ezt a lapot egyáltalában senki sem sugalmazza, politikai irányát egyedül a szerkesztőség judiciuma és lelkiismerete szabja meg. Sugalmazást senkitől el nem fogadnánk, senkitől a világon nem tőrünk. És igazán komikns dolog, hogy épp a fődvaramester sajtójával szemben kell hangsúlyoznunk sugalmazhatatlanságunkat. Nagyon jól tudhatnák ott, hogy politikai függetlenségünk mindig és mindenkire nézve érinthetetlen. Nem hinnők különben, hogy Kállay Béni valami nagyon örülné annak a neki nyújtott véde-

rozás szövegét, amelyre a miniszter az említett rendeletben kizárólag hivatkozott, a kinevezési okmányra, amelyre a miniszter éppen nem hivatkozott és amely a szokásos formula szerint lett kiállítva. Ebben többször lévén az a kérdéses püspökségről, Lönbhat Ferenc majd egyszerűen „püspökök”, majd „erdélyi püspök”-nek nevezetik, gróf Majláth Gusztávra vonatkozólag pedig az erdélyi egyházmegye segédpüspöke kitétel használatik.

Az igazságügyi ankét. Az igazságügyi miniszter határozata értelmében az igazságügyi ankét június 12-ikén kezdi meg tanácskozását. Az ankét június 15-ikéig tart.

KÜLFÖLD.

A reichsrath fölösztatása. Bár az egyeztető kísérletek még nem szakadtak meg, a bécsi kormány mégis komolyan foglalkozik a reichsrath fölösztatásával. Mi több, már arról is van szó, hogy miképp fog az új reichsrath berendezkedni. Hir szerint, hogy az új Ház tevékenysége ne szorítottassék meg mindjárt, új nyelvtörvényjavaslatot fog tárgyalás alá venni. Ez a nyelvtörvény a most tárgyalás alatt levő törvényjavaslatnál annyiban különböznék, hogy abban a német közvetítő nyelv az államhatóságokra vonatkozólag is kötelezővé tétetnék. Ez iránt egy kiváló politikus így nyilatkozott:

— Nemesak a pártoknak, hanem az államnak is be kell jelenteni igényeit a nyelvkérdés szabályozásánál, az államé az általános vita, a párté a részletes vita. Javorsky és társai minden látszat szerint nagyon erélyesen dolgoznak a napirendtöbbség létesítése érdekében. Javorsky azt mondta: Június 6-án tudnom kell, hogyan állók. Az uralkodónak a tegnapi delegációsális ebédén Stürgh delegátushoz intézett szavai bizonyára még serkentik ebben a ténykedésükben.

A német haladó-párt a politikai helyzet tárgyalása céljából június 5-ikén, a baloldali klubelnökök pedig június hó 6-ikán konferenciáznak.

Galliffet lemondása.

Budapest, május 30.

Egyenes, nyílt szívű, kemény katona Galliffet tábornok, de belátta, hogy ezekkel a tulajdonságokkal nem boldogulhat a francia kormányban, lemondott tehát a hadügyminiszteri tisztségről. A kommun leverőjét és a rennesi bíróság deszignálóját úgy tartották a kormányban, mint valami gyanús, megbízhatatlan bábot: kémekkel vették körül, felbontatták magánleveleit, elvették hatásköréből sok fontos ügyet. A rendőrség kapta kezébe a hadügyminisztérium teendőinek egy részét. Alantas hivatalnokai, sőt katonameberek is elitkoltak előtte fontos iratokat, sőt egy csomó aktát, nem csak féltékeny fontosságát, el is lopatták a hadügyminisztériumból. Galliffet ilyen módon gyakran nem tudta meg a legfontosabb tényeket, amelyeket egy-egy intézkedésénél zsinór-mértékül kellett volna vennie. E mellett a hajlódó koru tábornokot napról-napra a leggaládabb hajszá áldozatává tették a nacionalistapárti politikai kalandorok.

A tegnapi képviselőházi ülés vihara végre megelégtelte Galliffettel a dicsőséget. Lemondott. Lemondását elfogadták a mától fogva André tábornok a francia hadügyminiszter.

Waldeck-Rousseau kormányát semmiesetre sem érinti kinosan Galliffet távozása. Sőt talán örülnek is neki, ha más nem, hát Millerand, a szocialista miniszter. Galliffet ugyanis csöppet sem volt népszerű, a nacionalisták és antisemiták haragudtak rá a rennesi pör miatt, a monarchisták gyűlölik mint republikánust, a szocialisták és radikálisok húzódtak tőle, a kommun kegyetlen leverőjétől. Ezek az utóbbi elemek most, Galliffet távozása után hozzácsatlakozhatnak a kormány-párthoz, amivel Millerand régi óhaja teljesedik. A szocialistáknak természetes törekvése, hogy magukhoz ragadják a kormány-hatalmat. Egy részük már benn ül a többség soraiban, amióta egyik társuk, Millerand, miniszteri tisztségre jutott. A csöndes besiklás politikájának nagyon kedvez Galliffet távolléte, aki különben sem érezte magát jól Millerand társaságában. Az új hadügyminiszter multja kevésbé megbélyegzett a radikálisok és szocialisták előtt. Vele talán könnyebben lehet politikáról beszélni.

A külföld a miniszter-válságból ismét kellemetlen hangulatu képet kap a francia közállapo-

tokról. Arról van szó, hogy ime Franciaországban még egyre hatalmas a titkos kéz, amely a kormány tudtán kívül belenyul az eseményekbe. Ha a hadügyminisztert a saját hivatalnokai lóvá tehetik, ha alantassai ellopatták a legfontosabb aktákat, minő lehet ott az állam kormányának tekintélye, mily biztos alapokon rendelkezhetnek fontos ügyekben, mekkora a főfunkcionáriusok megbízhatósága, engedelmessége, hűsége? A korrupció képe ez, amely már egyszer oly förtelmes látványt nyújtott a Dreyfus-ügy esztendőiben. Ugy látszik, hogy nem sok változott Franciaországban, csak egy kissé óvatosabbak a gazemberek.

Páris, május 30.

Galliffet hadügyminiszter a következő levelet intézte Waldeck-Rousseau miniszterelnökhöz:

Van szerencsém arra kérni, hogy lemondásomat a köztársaság elnöke elé terjessze. Nagyon beteg vagyok és legutóbbi betegségeim következtében megrendült egészsémem nem engedi, hogy a pillanat minden izgalmainak ellentálljak.

Galliffet tábornok lemondását elfogadták. A hivatalos lap ma dekretumot fog közölni, amely André tábornokot nevezi ki hadügyminiszterré.

Páris, május 30.

A köztársasági elnök elfogadta Galliffet lemondását és a hivatalos lap már ma közli André tábornoknak hadügyminiszterré kinevezését. Galliffet megrendült egészségével okolja meg lemondását. Hajlott koránál fogva el kell fogadni ezt a megokolást. Ehhez járul még az is, hogy az utóbbi időben nagy beteg volt és hogy rövid időközben egymásután két tüdőgyulladását állott ki. Vegyük ehhez még azt is, hogy Galliffet, a minisztériumba való belépésének pillanatától fogva a parlamentben folytonos izgalmainak volt kitéve, amelyek idegeit megrongálták. Ily körülmények között, ha úgy tetszik, szó szerint való értelmében vehetjük lemondásának megokolását. De ezért mégis nagyon sokan azt hiszik, hogy Galliffet-t inkább a köze és minisztertanácsai között támadt differenciák kényszerítették lemondásának beadására. És talán ez a valóság.

Páris, május 30.

Nem tévedtek azok, akik abból a mozdulatról, amelylyel Galliffet hétfőn a képviselőházából hirtelenül távozott, a hadügyminiszter lemondó szándékát olvasták ki. Feltűnt, hogy a hadügyminisztériumtól sem nyilatkozott, sem cáfolat nem jelent meg a lemondásról elterjedt hírre vonatkozólag és hogy Galliffet nem vett részt a keddi minisztertanácsban. Ma már tudják, hogy Galliffet hétfőn este a viharos képviselőházülés után beadta lemondását és hogy hiába kísérlelt meg ettől a szándékától eltéríteni. A beavatott körök tisztában vannak assal, hogy Galliffet-t nem megrendült egészsége készítette lemondásának beadására, hanem inkább a legutóbbi események, amelyekből megtudta, hogy saját hivatalában bizonyos eseményeket elitkoltak előtte s így nem csak megrendült egészsége, hanem megrendült auctoritása is szeme előtt lebegett, a mikor a lemondásra elhatározta magát.

A republikánus körök nem tulajdonítanak Galliffet visszalépésének nagy fontosságot, sőt ellenkezőleg azt hiszik, hogy Galliffet elvonta a kormánytól a szocialisták és a radikálisok szimpátiáját és hogy visszalépésével a Waldeck-Rousseau-minisztérium állása meg fog erősödni.

Páris, május 30.

A Goulois következőképpen adja elő Galliffet lemondásának okát:

A lemondás indirekt oka az a sértő szó, amelyet Waldeck-Rousseau Fritsch századosról mondott. Valósággal azonban azért vált meg Galliffet az állásától, mert fájdalmasan esett neki, mikor látta, hogy bizonyos alárendeltjei a legfontosabb aktákat elitkolták előtte és auctoritása alul kivonják magukat és mások illetéktelen befolyásának vetik magukat alá. Galliffet két nappal előbb azt mondta egy képviselőnek, aki őt az állami rendőrség manővereire figyelmeztette, hogy jól tudja, hogy őt is kénem veszik körül, hogy még legbizalmasabb természetű leveleit is fölbontják és elolvassák, mielőtt neki átadják. Egyebhangzón jelentik, hogy Galliffet hétfőn az ülés alatt írta meg lemondó kérelmét és Caillaux pénzügyminiszternek adta át, miután Waldeck-Rousseau miniszterelnök éppen a szőszéken volt és beszélt. Waldeck-Rousseau azonnal minisztertanácsot hívott össze, amelyen felolvasta

a lemondó kérelmet. Azután az összes miniszterek egyhanguan azt ajánlották, hogy az energikus és önzértes tábornok hírében levő André-t nevezzék ki hadügyminiszternek. André a párisi 10. gyaloghadosztály parancsnoka.

André Namoursban kapta meg Waldeck-Rousseau táviratát, amely Párisba szólította s amelyben följajánlotta neki a hadügyi tárcát. Éjjel tizenegy órakerkezett meg André válasza, amelyben kijelentette, hogy elfogadja a hadügyi tárcát. Galliffet maga André ajánlotta utódjánul, mert ez a tábornok az ő föltétlen bizalmát bírta.

André tábornok 1838-ban született, az 1870-iki háboruban mint százados vett részt, 1893-ban a katonai politéknikai iskola igazgatója lett, 1898-ban Roget helyébe a tizedik gyaloghadosztály parancsnoka lett. André republikánus érzése minden kétségen felül van. Eddigi hatáskörben sem tűrte, hogy a politikát bevigyék a kaszárnyába s ezért a nacionalisták meharagudtak rá. Néhány hónappal ez előtt megtöltötte, hogy a parancsnoksága alatt levő kaszárnyákba izgató lapokat vigyenek. Galliffet helyeselte ez intézkedést és André rendeletét kiterjesztette az összes párisi kaszárnyákra.

A háboru.

Budapest, május 30.

Roberts Johannesburgban, angol lovascsapatok utban Pretória felé, Krüger meghódolásának híre, Oranje bekebelezése, ezekről szólnak a délafrikai harctérről érkező mai tudósítások, amelyekhez lord Salisbury mintegy kommentárt csatolt a Cityben tett nyilatkozatával, amidőn hangsúlyozza, hogy a két délafrikai államnak csak egy darabkát sem fognak meghagyni a függetlenségben. A bekebelezett Oranje „szabadállam”, amely 1854-ben kapta Nagy-Britanniától a függetlenségét, most mint brit gyarmat Oranje River Territory nevet visel, s eddigi polgárai nem ellenfelek többé, hanem lázadók, mihelyt az angol akaratnak ellenszegülnek. Ugyanez a sors vár Transvaalra, amelynek a leendő gyarmat-névet még nem tudjuk.

Mai tudósításaink a következők:

(Roberts előnyomulása.)

London, május 30.

Roberts ígérete, hogy még ma délben be fog vonulni Johannesburgba, minden bizonynyal be fog teljesedni. A Daily Mailnek jelentik Pretóriából: Krause johannisburgi városkapitány körlevelet intézett az összes városi hivatalnokokhoz, amelyek föl-szólítja őket, hogy szigoruan ügyeljenek arra, hogy idegen kalapörök ne kövessenek el erőszakos tetteket a brit csapatok ellen és ne intézzenek merényletet a bányák ellen.

London, május 30.

Azt hiszik, hogy Roberts már gondoskodott a Pretóriából Lourenço-Marquezebe vivő vasut elvágásáról, úgy hogy nem csak a boer katonák, hanem Krüger és Steyn sem menekülhetnek el Transvaalból. A kormány el van készülve arra, hogy a háborút már a legközelebbi napokban befejezik, sőt azt sem hiszik lehetetlennek, hogy Krüger már a legközelebbi órákban meghódol.

London, május 30.

A johannisburgi bányák megmentése első sorban Botha Lajos tábornoknak köszönhető, aki kapott ugyan parancsot Pretóriából, hogy a bányákat pusztítsa el, de megtaradta a parancs teljesítését, minthogy az nem mozdítaná elő Transvaal megvédését.

London, május 30.

Angol lovas előőrs csapatok utban vannak Pretória felé. Roberts azt hiszi, hogy Pretóriáig nem fog ellenállással találkozni.

Köln, május 30.

Londonból jelenti a Kölnische Zeitung levelezője: Katonai körökben beszélnek, hogy a lovaság a Pretória felé és a Delagoa-öböl mentén húzó vasutvonal ellen támadásra készül, hogy elvágja a transvaali boerok visszavonulásának útját.

EDLACH gyógyintézet

Alsó-Ausztria, 15 perenyire Payerbachtól. Rehozn. Tüjgün: Dr. Komied. Gyönyörű, napos, szőlőtől övött fekvésben, 600 m. mag. a tenger szine fölött. Teljes vizgyógyimód. — Intézet gyórgyozma számára. — Osszoa útsa-kurák. — Legnagyobb kényelem. — Vill. világítás. — Egész évon át nyitva. — Edlachi városközi telefon 2 sz. Prospektussal és értesítéssel szolgál az igazgatóság.

(A harctérről.)

London, május 30.

A Reuter-ügynökség jelenti New-Castleból tegnapi kelettel: Mount-Prospectben a hajógyuk ma reggel erősen kezdték bombázni a boeroknak Pogvani és Laingsneek között lévő hadállásait. Az ellenség is ágyuzott, de siker nélkül.

(Az annexió.)

London, május 30.

Roberts tábornagy vasárnap, az isteni tisztelet után Oranje szabadállamot Oranje River Territory néven a brit birodalom alkotó részéül proklamálta. Az itteni irányadó körök azt hiszik, hogy Roberts jövő vasárnap Pretóriában proklamálni fogja Transvaal annezióját is.

(A béke felé.)

London, május 30.

A reggeli lapok egy pretóriai táviratot közölnek, amely szerint a boerok csakugyan felhagytak az ellentállással az angol csapatok előnyomulásával szemben. Nagyon alapos az a remény, hogy a transvaali kormány azonnal megkezdi a békealkudozásokat, vagy talán már meg is tette ez irányban az első lépéseket. Tegnap még egy kísérletet tettek különféle helyeken való kérdészkódással, hogy van-e valamilyen remény külföldi barátok segítségére.

London, május 30.

Híresztelik, hogy a boerok tárgyalásba bocsátkoztak a kapituláció feltételei felett. Krüger ingadozik és biztosítani akarja magát a felől, hogy nem küldik Szent-Illona szigetére. Hír szerint már legközelebb, állítólag vasárnap Pretóriában ki fogják hirdetni Transvaal bekebelezését.

(Krüger meghódolása.)

London, május 30.

Lourenço-Marquezból táviratozzák: Krüger elnök kijelentette, hogy nem kíván tovább ellenállni és hajlandó meghódolni, ha megengedik neki, hogy tovább is az országban maradhasson.

(Salisbury nyilatkozata.)

London, május 30.

Lord Salisbury tegnap este a City konzervatív klubjában beszédet mondott, amelyben városi és belpolitikai kérdéseken kívül a transvaali kérdéssel foglalkozott. Azt mondta a többi között, hogy a Guildhallban november 9-ikén tartott banketten mondott szavait a kormány szándékaira vonatkozólag félremagyarázták. *Ő nem vállal kötelezettséget arra, hogy Anglia nem fog területet annektálni.* Ilyen kijelentést nem tett és nem élt olyan szavakkal, amelyekből ezt a kötelezettséget ki lehetett volna olvasni. Anglia nem azért ment bele ebbe a háborúba, hogy területet foglaljon el, hanem azért, hogy véget vessen az angol alattvalók elnyomásának. Minthogy azonban Angliát az ellenség kényszerítette a háborúra, nevéseges volna azt mondani, hogy Anglia kötelezte magát, hogy nem fog területet annektálni. Ez a körülmény nagyon fontos a kérdés rendezése szempontjából. Anglia roppant áldozatokat hozott abban az erős meggyőződésben, hogy ezeket az áldozatokat nem kell még egyszer meghoznia. Az ezen túl követendő politikáról nem nyilatkozhatik közelebbről, a kormánynak eltökélt szándéka a háboru ismétlődését megakadályozni, a bennszülötteket megvédeni és mielőtt csak lehetséges lesz, kibékülést létrehozni, hogy valamennyi dél-afrikai állam boldog tagja legyen a brit birodalomnak.

London, május 30.

Lord Salisbury tegnap a konzervatív-klubban mondott beszédében így nyilatkozott a délafrikai kérdés rendezéséről:

Addig nem lehetünk biztonságban, amíg a két délafrikai államnak csak egy darabkát is meghagynak a valóságos független kormányzatból. Felelősségünk kétféle. Meg kell védenünk a mellőzött bennszülött fajokat, másfelől ugy kell irányítanunk politikánkat, hogy amennyire csak lehetséges, kibékülés lépjen az ellenszenv és a viszály helyébe. Mindennek fölülte áll azonban az a követelmény, hogy az egész területen ne lehessen titkos mozgalom olyan emberek között, akik a királynő vagy a birodalom iránt ellenséges indulatúak.

HIREK.

Szezonvers.

Szezonverset kell zengennem,
De őszintén kimondom:
Ha pénzem volna, istenem,
Egyébre volna gondom...

Elmennék a hegyek közé,
Hol a fehér gyopárra
Ragyog már reggel négy felé
A nap első sugára,

S hol alkonyatkor pontosan
Harangozzák az Ávét,
Mig a terasszon hangosan
Iszszák a helyi kávé!

Sok munka és sok bűn miatt
Elfáradt lelkem, testem, —
Be tönkre tetted hí fiad,
Imádot Budapestem!

Oh tiszta lég szabad tetőn,
Vad csermely, üde pázsit
Ugy várlak vágyva, reszketően,
Mint elsején a gázsit!

Be vígan látnál, wörthi tó,
Hol annyi sok a séta,
Ha volnék bank-igazgató,
S nem kis szegényi poéta.

Ah nincs mezőm, nincs madaram,
Mely égbe vinne szárnyán, —
De van szegény aszfalt-nyaram
Poros leander árnyán!

S mert a szabad természetet
Szivem hiába várja,
Üzők szezon-költészetet,
A lantnak proletárja!

Ki is ezennel rimelön
Önöknek konstatálja,
A búr hazának vége lön,
Az angol okkupálja;

Bár alig birják vállalai,
Még nő hazánk adója;
Muzsánknak kopnak állai,
Mert operánk nivója

Csak száll alább, csak száll alább,
Csak száll alább a lejtőn,
De a kamatlab legalább
Fölszáll kétségbeejtőn;

A cseh a német alkuvást,
Mint szikaláng a taplót
Tüzes csatára gyújtja. (Lásd
A Budapesti Naplót.)

Madridban ah, Madridban óh
Engednek annyi jottát, —
A dobra jut nagy náció
Rögeszméd, hadi flottád!

Ne resteljétek, spanyolok,
A kis malort elöttem!
Látjátok, vígan danolok,
És meg sem illetődtem.

Ért bennetek a trubadur,
Mi az iyféle baj, t'óm;
Rég Thury, most Ladányi ur
V. b. t. végrehajtóm.

És tegnap láttam Ót is! — Óh
Az egykor szőke dundi
Milyen sovány, milyen fakó, —
Sic transit gloria mundi!

(G—ly.)

Budapest, május 30.

— BUDAPESTI NAPLÓ. Május 31-én új előfizetés nyílik a Budapesti Naplóra. Kérjük azo-

kat a tisztelt olvasóinkat, akiknek az előfizetés ezen a napon lejár, méltóztatassanak a megújításról dejekorán gondoskodni, hogy a lapot akadálytalanul küldhessük tovább.

— Személyi hír. Mándy Lajos miniszteri tanácsost a Lipót-rend lovagkeresztjével tüntette ki a király.

— József főherceg szemleuton. József főherceg ma délelőtt Iglón szemlélt tartott az ott állomásozó honvédrészlőalj felett, aztán ebédelt, amelyre a polgári hatóságok főnökeit is meghívta. Délután Eperjesre utazott. Ez a város is lobogódiszben várta a főherceget, kinek fogadására diszruhás katonái és polgári küldöttség jelent meg a pályaudvaron. A főherceg Tahy alispán üdvözlésére meleg szavakkal válaszolt és szállására hajtatóit. A főherceg Vályi János görög katolikus püspök vendége és holnap estig marad Eperjesen.

— Vilmos császár Bécsben. A Neues Wiener Tagblatt arról értesül, hogy Vilmos császár augusztus 18-án Bécsbe érkezik, hogy személyesen fejezze ki szerencsekívánatait Ferenc József királynak hetvenedik születésnapja alkalmából. Jól intormált részről jelentik a bécsi lapnak, hogy a nemet császár augusztus 18-án reggel érkezik Bécsbe s még aznap este visszautazik Berlinbe. Királyunk meg fogja szakítani ischli nyaralását; egy napra s augusztus 18-án, néhány órával Vilmos császár előtt jön Bécsbe s északa visszatér Ischibe.

— A leánydiákok érettségije. A budapesti leánygimnáziumban ma végeztek be az érettségi vizsgálatot és nemcsak azért, mert leányokról van szó és udvariaskodni tartozik az ember, de már az írásbeli után konstatálható, hogy derekas munkát végeztek a kisasszonyok. Semmi különleges kimérettel nem bánt velük a tanári kar, sőt mintha kissé szigorúan állította volna össze a tételeket, amelyek közül választási-niok kellett. Hétfőn volt a magyar írásbeli vizsga s ezek voltak a tárgyak:

1. A kurucvilág jellemzése.

2. Az ünismeret minden erkölcsi haladás alapja.

3. A magyar művelődés és irodalom legfontosabb mozzanatai a százados évfordulókon.

Ezek közül különösen a harmadik olyan, ami dolgot ad az irodalom és a kulturtörténet legalaposabb ismerőjének is. Tegnap a német s ma a latin írásbeli vizsga volt soron. A magyar dolgozatot kellett lefordítani erre a két nyelvre. A munkával valamennyi vizsgázó idejére elkészült s most már csak a szóbeli vizsga van hátra. Jövőre valamieskét könnyebb lesz az érettségi, mint amilyen ez idén volt. Magyarról latinra nem kell majd fordítani.

— Személyváltások az Osztrák-Magyar Banknál. Bécsből jelentik nekünk, hogy a holnap hivatalos lap Spitzmüller miniszteri tanácsosnak az Osztrák-Magyar Bankhoz helyettes kormánybiztossá való kinevezését fogja közölni. Ezt a tisztelet eddig Mayr Herman osztálytanácsos viselte, akit az Union-bankhoz neveztek ki első kormánybiztosnak Svoboda miniszteri tanácsos helyébe, kit viszont az Osztrák-Magyar Bankhoz első kormánybiztossá neveztek ki az osztályfőnökké való kinevezetése miatt lemondott Gruber helyébe. Spitzmüller utódjává a hitelintézethez kormánybiztos az eddigi helyettes kormánybiztos Scheuchenstuel osztálytanácsost, az alsó-ausztriai leszámítoló társasághoz pedig kormánybiztossá Reich miniszteri titkár rendelték ki.

— A külügyminiszter utazása. Gróf Goluchowski közös külügyminiszter június 15-én Párisba utazik s onnan üdülésre az ardenni fűrdőbe megy, amelyet évenként fel szokott keresni.

— Sub auspiciis Regis. A tudomány egyetem új palotájának díszteremben holnap, csütörtökön, délelőtt 11 órakor avatják sub auspiciis Regis Verebelyi Tibort az orvosi és Gombócz Zoltánt a bölcsészeti tudományok doktorává. Az ünnepélyen a királyt Zsitinszky Mihály közoktatásügyi államtitkár fogja képviselni, a ki beszéd kíséretében nyújtja nekik a király monogrammjával díszített briliáns gyűrűt. A dísztermet erre az alkalomra szőpen feldíszítették és a rend főntartásáról az egyetemi kör tagjai gondoskodnak. Az anutaba csak meghívóval lehet belépni.

— Bismarck Herbert és a művészek. Berlinben egy kiállításon Bismarck Herbert herceg nagyon megütöközt egy szoborművön, amely atyját ábrázolja, amint kezét a kardján tartja és szemé a messzeségbe tekint. A művész azt akarja művén kifejezni, hogy Bismarck örökösök a birodalom felett. Hogy mi nem tetszett Bismarck Herbert hercegnek Eberlein művén, azt nem mondta meg, de megkérte a kiállítás bizottságát, hogy a szobrot távolítsa el. Már ma nem is volt ott Eberlein Bismarck-szobra.

Szájpadlás nélküli fogak.

Főlislegessé teszik az inylemez használatát. A szájból kivenni nem kell, nem is lehet. Számos elismerő levél. Jótállás.

Wellner Gyula

szpecialista a szájpadlás nélküli műfogak készítésében VI. kerület, Andrassy-út 38. szám.

FŐVÁROS.

(*) **Iskolaszéki ülés.** A Józsefvárosi I. számú iskolaszék ma ülést tartott, dr. Havass Rezső elnöklése mellett, aki a napirend előtt elismerő szavakkal üdvözölte Halász Sarolta övönőt, aki a Józsefvárosban 25 év óta feletti ki buzgó működését a gyermeknevelés terén. Erdemait jegyzőkönyvbe iktatták. Ezután Glöck Frigyes indítványát tárgyalták, hogy az iskolás gyermekeknek a nyári nagy szünetekben való kitélepítését minél szélesebb körökre terjeszék ki. Az iskolaszék mellegen üdvözölte Glöck Frigyesnek ezt az emberbaráti eszméjét s elhatározta, hogy az összes iskolaszékeket átíratlak kéri föl az eszme fölkarolására és megvalósítására.

(*) **A német nyelv ellen.** Ahhoz a mozgalomhoz, mely a német nyelvet a fővárosi iskolákból való kiküszöbölése érdekében indult meg, újabban a Józsefvárosi harmadik számú iskolaszéke is csatlakozott. Az iskolaszék tegnapi ülésén Saskegy József indítványozta, hogy a német olvasást, írást és nyelvtant az elemi iskola 5-ik és 6-ik osztályában megmaradjon, az ebből osztályokból pedig kiküszöböltessék ki. Az iskolaszék ily értelemben fog állírnai a tanácsot.

(*) **Adóktetés.** A VI. ker. b) bizottság, a VII. ker. a) bizottság és a VII. ker. b) bizottság 31-ikén (csütörtökön) tárgyalják a külön meghívottak III. osztályú keresetadó-javaslatait.

TUDOMÁNY, IRODALOM.

○ **Kisfaludy-társaság.** A Kisfaludy-társaság ma tartotta rendes havi felolvasó ülést Beöthy Zsolt elnökle alatt, aki *Munkácsy* emlékének és pályájának poétikus méltatásával nyitotta meg az ülést. A kitűnő esztétikus és rövid megemlékezésében is mesterien jellemezte *Munkácsy* Mihály világraszóló művészetét. Befejezésül fölvetette azt a szép és kegyeletes eszmét, hogy amint a dánok Thorwaldsennek, a magyar nemzet *Munkácsy* megmaradt műveinek állíttson külön muzeumot a szépművészeti palotában. Ez a muzeum legyen hirdetője, hogy *Munkácsy* Mihály magyar földön lépett behatálatlan útjára. A gyönyörű megemlékezés után a tőrét megtegye szokások jelentőségét, mire Alexander Bernát megkérdezte a felolvasás sorát *Hahnle* által írt remek székfoglalójával. A halgatóság hosszan tapsolt a jeles tudósnak s a taps még intenzívebben hagzott, amikor *Beöthy Zsolt* a hagyományos beszéd kíséretében átnyújtotta neki a Kisfaludy-társaság tagsági oklevelét.

Mintán *Vargha Gyula* felolvasta *Baksay Sándor* Ilias-fordításának egy részletét, *Radó Antal*, szépirodalmunk e jeles és páratlan buzdalmu munkása mutatta be *Gabriele d'Annunzio*ról, az éppen legutóbb az egész világsajtóban annyit emlegetett olasz íróról irt értékes tanulmányát.

Radó Antal előbb mint lírikust, aztán mint regény-s végül mint drámaírórt ismertette d'Annunziót. A közönséget a felolvasásnak főképpen az a része érdekelte, amely d'Annunzio legújabb regényéről, a *Turól* (melyet a *Budapesti Napló* most közöl) szól, amelynek megírására a költőt tudvalevőleg Duséhez való viszonya szuggerálta. Azzal szemben, hogy most ezt d'Annunzio barátai és legutóbb maga d'Annunzio is tagadják, *Radó* a regénynek önéletrajzi jellegét minden kétségen felül állónak mondja. „Mindenki — nyomond — aki ismeri d'Annunzio életrajzát és irodalmi törekvéseit, mindenki, aki csak némilog is jártas a mult évek botránkrónikájában, a regény minden lapján ráismerhet a költőre és a híres színészre”. *Radó* aztán jellemző példákban mutatta be azt az öntömjénezést, amelyet d'Annunzio e művében végbesviz; még Krisztussal is összehasonlítta magát egy helyütt, s azt írja, hogy hívei méltán várják tőle „a világ átalakítását egy új művészet csodája segítségével”. Aztán foglalkozik *Radó* d'Annunzio „metzsche-izmusával, mely valamint legutolsó szümmében, a Giocondában, egy a legutolsó regényében is igen erősen jelenkezik: hogyan iparkodik regényhőssé tenni az „Übermensch“-t, a felettes embert, kinek tettei „ül vannak a jó és rossz határan” és hogy ez az elmélet milyen kevéssé fér össze d'Annunzio ideáljával, „a latin faj u jászületésével”.

A halgatóság nagy érdeklődéssel kísérte a mesteri fejtegetéseket, melyek során *Radó* sorsa megvilágította d'Annunzio írói erőnyeit és kivált stílusbeli művészetét, mely a mai olasz vers- és prózáirk közi az első helyek egyikét biztosítja neki.

A felolvasás befejeztével a közönség lelkes tapsokkal adózott *Radónak* az élvezetes és értékes tanulmányért.

○ **A Magyar Könyvtár** most küldi szét májusi füzetét, melyek ismét érdekes és értékes anyaggal szaporítják a kitűnő gyűjteményt. A régi magyar irodalomnak van szentelve a 168. szám, mely egyfelől bő részleteket nyújt *Apor* híres erkölcs-történeti könyvéből, a „Metamorphosis is Transylvaniae“-ból, másfelől egész terjedelmében közli a XVII. századbeli erdélyi történetírás egyik legzsebb emléket, *Minátszenti* Gábor gyönyörű naplóját I. János király élete vég szakából. Az újabb magyar irodalomból *Petőfi* költeményei-

nek illusztrált kiadása folytatódik. A külföldi elbeszélő irodalom két munkával van képviselve. Az egyik *Dosztajevszki*-nek, a nagy orosz írónak egyik legremekb aikótása az *Egy játékos* című regény, *Szabó* Endre fordításában. A másik szencziós angol könyvnek átúgozása: *Barnum*, a század legnagyobb humbug-művésze mondja el ebben, önéletrajz formájában, hogyan szerezte millióit. Végre a 173. sz. füzet az olasz irodalomnak van szentelve. *Radó* Antal ismerteti benne a jelenkor két kiváló olasz költőjéről, *Ada Negri* és *Annie Vivanti*-t, egyrészt terjedelmes bevezetéssel, másrészt számos mesteri műfordítással, melyek méltóan sorakoznak *Radó* hasonló irányu műveivel. A *Magyar Könyvtár* egy-egy száma 30 fillér; az összes eddig megjelent számok, melyek jegyzéke ingyen kapható, részletfizetésre is megszereshetők a kiadóhivatal után.

○ **Az auldai csángó-telepítés.** Orvosi szempontból foglalkozik a csángó-telepítés ügyével dr. *Major Antal*, az auldai telepítési kormánybiztoság volt orvosa. Az érdekes műnek az a célja, hogy a csángó-ügyre felhívja a közönség figyelmét.

SPORT.

• **Bécsi löversenyek.** Szép a hólnapi program, ha nagy verseny nem is dől el s csak a Taurus-handikap és a nap főszáma, amelyre éppen-séggel nem nagyon sikerültek a nevezések. Ámde a többi verseny szépen igérkezik, így a hadsereg akadémia-versenyért legalább 8—10 ló indul s nem kis érdekessége lesz a versenynek, hogy hosszú pihenés után ezuttal írt először nyilvánosan nyeregbe *Kreutzbruck* százados, a tavalyi champion urlovás. *Helgott* illi, a résztvevők egyik legjobb steepierjét s így nem lesz nehéz győznie. Kivüle *Clarion* és *Ex Otto* indul jó kilátással. A Taurus-handikap kis feldjében *Boldog* és *Ritka II.* lesz a legjobb, az érdekes Állvány-díjban pedig alighanem *Rio Tinto* és *Cid* lesz a legjobb. A hólnapi típek a következők:

- I. Heimchen—Spitzhub.
- II. Ucelegon—Allandó.
- III. Boldog—Lederer-istálló—Honour Bright.
- IV. Apród III—Ustion.
- V. Kamislu—Tricolore.
- VI. Helgott—Ex otto—Clarion.
- VII. Rio Tinto—Cid.

• **Az angol Derby.** Ma dől el Epsomban Anglia és az egész sportvilág legnagyobb versenyén, az angol Derby, százazernyi közönség jelenlétében óriás érdeklődés közli. A véstúl több ló vett részt a versenyben, de azt, mint már betek ösz, utolsó pillanatilag megmaradtak favoritnak *Diamond Jubilee* és *Fojarshire*. A fogadóknak igazuk volt, mert a walesi herceg lova, *Diamond Jubilee* megnyerte csakugyan a versenyt. Második *Simon Dale* lett, harmadik az amerikai *Disguise II.* A verseny részletes eredményéről a következő táviratunk számol:

Epsom, május 30.
 Derby Stakes. Díj: 6000 font. Távolság: 2400 méter. Walesi herceg *Diamond Jubilee* (H. Jones) első, Portlandi herceg *Simon Dale*je (M. Cannon) második, Mr. R. Keene *Disguise II.* (T. Sloan) harmadik.
 Futottak még: Bonarosa, Chevening, Democrat, Devisant, First Principal, Fojarshire, Fontiguan, Governor II., Most Excellent, Sailor Lad, Sidus.
 A fogadások a stratalig álltak: 6: 4. *Diamond Jubilee* győzelemre, 4: 6 helyre; 3: 1 *Simon Dale* helyre, 6: 4 *Disguise II.* helyre.

• **A bécsi löversenyek eredményéről** leggyorsabban a Telefon Hírmondó után értesülhetni, mert a Hírmondó kiküldött tudósítójának telefonjelentései alapján már a délutáni órákban felolvassa a versenyek eredményeit.

Nyiltér.

Guber-Forrás

Leghatásabb VASAS arzenes viz
 vörösgyógyász, női betegségek, idős betegeknek
 szék sz. ellen.

KAPITÓ az összes ésványvíz-fúzetekben, gyógyszerár és drogeriákban.

MATTONI ÉS WILLE, BUDAPEST.

(Az e rovat alatt közöltéknek sem tartalmáért, sem alakjáról nem felelős a szerkesztőség.)

VIDEK.

— (Bízalom Széll Kálmánnak.) *Komáromvármegye* ma tartotta meg rendes közgyűlését, melyet *Sárközy Aurél* főispán szép beszéddel nyitott meg, megemlékezés a Széll kormány megalakulásának évfordulójáról és *Gulner* Gyulának államtitkárrá történt kinevezetéséről. *Antal* Gábor dunántúli ref-püspök indítványozta, hogy a közgyűlés feliratban üdvözölje Széll Kálmánt és miniszterársait kormányzati sikeréért, melyeket a miniszterium a nagymérvű felekezeti és nemzetiségi vizályok között is bőles mérséklettel ért el. Indítványozta még, hogy *Gulner* is üdvözöljék kinevezése alkalmából. *Thaly Ferenó* képviselő és *Pogányi* József biz. tag kijelenté-

